

Bonyolultságelmélet

Monday 26th September, 2016, 19:19

Az **NP** osztály

Az **NP** osztályba mindazok a problémák tartoznak, melyek eldönthetők polinom időigényű nondeterminisztikus programmal.

Azaz, $L \in \mathbf{NP}$, ha van olyan M polinom időkorlátos nondeterminisztikus program, melyre

- ha $x \in L$, akkor M -nek létezik elfogadó futása x -en, és
- ha $x \notin L$, akkor M -nek minden futása elutasítja x -et.

Példa

HAMILTON-ÚT, SAT és 3 – SZÍNEZÉS **NP**-beli problémák.

Mivel minden $f(n)$ időigényű program felfogható $f(n)$ időigényű nondeterminisztikus programként is, így nyilván $\mathbf{P} \subseteq \mathbf{NP}$.

Az előző példákban az algoritmusok mind a következő sémára épültek fel:

- nemdeterminisztikusan generáltak valami „bizonyítékot” arra, hogy az input a problémának egy IGEN példánya, majd
- determinisztikusan ellenőrizték, hogy tényleg jó bizonyítékot sikerült-e generálni.

Ez a séma pontosan karakterizálja az **NP** osztályt!

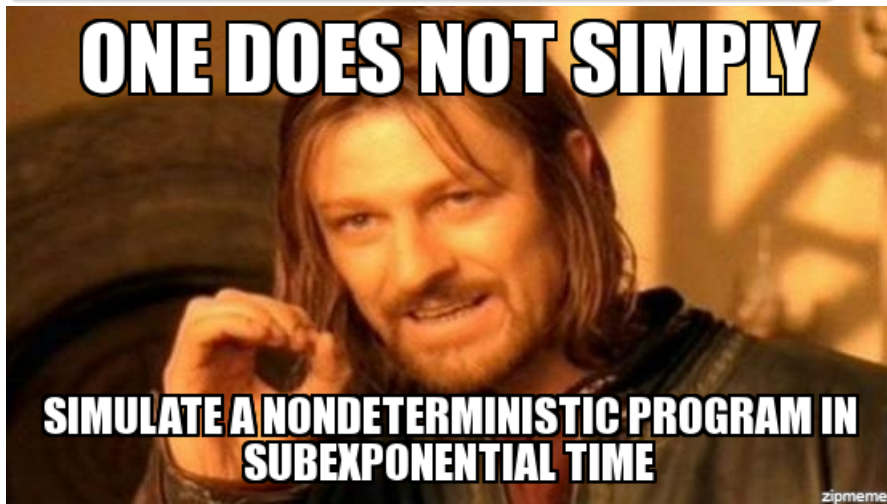
Tétel

Egy L probléma pontosan akkor van az **NP** osztályban, ha létezik egy olyan $K \subseteq \mathbb{N}^* \times \mathbb{N}^*$ reláció „inputok” és „tanúk” közt, melyre a következők fennállnak:

- létezik olyan k konstans, melyre ha $(x, y) \in K$, akkor $|y| \leq |x|^k$ (azaz az egyes inputokhoz tartozó tanúk „rövidek”);
- K polinom időben eldönthető (azaz van hatékony algoritmus, mely az x, y párra eldönti, hogy y az x -hez tartozó tanú-e);
- $x \in L$ pontosan akkor, ha $\exists y : (x, y) \in K$ (azok az inputok a probléma IGEN példányai, melyekre van tanú).

A HAMILTON-ÚT problémánál egy gráfhoz tartozó tanú pl. maga egy Hamilton-út: lineáris méretű és könnyű ellenőrizni, hogy tényleg Hamilton-út vagy sem, és – nyilván – pontosan az IGEN példányokra van ilyen tanú.

Hatékonyak ezek a „polinomidejű” algoritmusok?

Legyen \mathcal{C} (eldöntési) problémák egy osztálya.

- Az A probléma \mathcal{C} -nehéz, ha \mathcal{C} minden eleme visszavezethető rá.
- Ha még $A \in \mathcal{C}$ is, akkor A \mathcal{C} -teljes.

Észrevétel

Ha egy \mathbf{NP} -teljes probléma polinomidőben eldönthető, akkor (és csak akkor) $\mathbf{P} = \mathbf{NP}$.

(Hiszen akkor \mathbf{NP} bármelyik problémája eldönthető egy polinomidejű visszavezetés és egy, a fenti problémát eldöntő polinomidejű algoritmus kompozíciójával, tehát polinomidőben.)

Észrevétel

A hatékony visszavezetés tranzitív.

Ezért hogy megmutassuk egy A probléma \mathcal{C} -nehézségét, mindössze vissza kell rá vezetnünk egy másik, ismert \mathcal{C} -nehéz B problémát.

Hisz ekkor

- minden \mathcal{C} -beli visszavezethető B -re,
- B visszavezethető A -ra,

ezért (tranzitivitás!) minden \mathcal{C} -beli is visszavezethető A -ra.

Csakhogy...

... az első \mathcal{C} -nehéz problémát hogy kapjuk?

Visszavezetésre való zártság

Definíció

Azt mondjuk, hogy egy \mathcal{C} bonyolultsági osztály zárt a visszavezetésre, ha valahányszor $A \leq_{\mathcal{P}} B$ és $B \in \mathcal{C}$, mindig teljesül $A \in \mathcal{C}$ is.

Állítás

Az eddig látott bonyolultsági osztályok (**P**, **NP**, **R**, **RE**) zártak a visszavezetésre.

Ha \mathcal{C} zárt a visszavezetésre és A egy \mathcal{C} -teljes probléma, akkor \mathcal{C} -ben pontosan az A -ra visszavezethető problémák vannak ($\mathcal{C} = \{B : B \leq_{\mathcal{P}} A\}$). Tehát A reprezentálja az egész osztályt!

Megjegyzés

P bármely két nemtriviális A , B elemére igaz, hogy $A \leq_{\mathcal{P}} B$.

Első **RE**-teljes problémánk

MEGÁLLÁS **RE**-teljes.

Legyen $A \in \mathbf{RE}$ egy tetszőleges probléma, amit felismer az M RAM-program. Akkor tetszőleges x inputra

$$x \in A \Leftrightarrow (M; x) \in \text{MEGÁLLÁS},$$

hiszen ha M az A problémát ismeri fel, akkor pontosan az IGEN példányain áll meg (ACCEPT választ adva), így az $x \mapsto (M; x)$ leképezés egy (hatékony) visszavezetése A -nak a MEGÁLLÁS problémára.

Így ha $\text{MEGÁLLÁS} \leq A$ valamely A problémára, akkor A is **RE**-nehéz:

- MINDENEN MEGÁLLÁS
- ÜRES INPUTON MEGÁLLÁS
- EKVIVALENCIA
- ...

Ha $\mathcal{C}, \mathcal{C}'$ zártak a visszavezetésre, A pedig egy \mathcal{C} -nehéz és \mathcal{C}' -beli probléma, akkor $\mathcal{C} \subseteq \mathcal{C}'$.

Láttuk, hogy $\text{MEGÁLLÁS} \leq \text{EKVIVALENCIA}$.

Az is igaz, hogy $\overline{\text{MEGÁLLÁS}} \leq \text{EKVIVALENCIA}$, tehát EKVIVALENCIA **RE**-nehéz és **coRE**-nehéz is egyszerre.

Mivel **RE** \neq **coRE** (emiat persze egyikük sem lehet része a másiknak, hisz ha pl. **RE** \subseteq **coRE**, akkor

coRE \subseteq **cocoRE** = **RE**, mely esetben egyenlőek), ez azt jelenti, hogy EKVIVALENCIA nem **RE** \cup **coRE**-beli probléma!

Azaz sem olyan algoritmus nincs, mely felismeri, ha két program ekvivalens, sem olyan, mely felismeri, ha két program nem ekvivalens.

Definíció

Hálózat: körmentes irányított gráf,
a csúcsok címkézettek: \wedge , \vee , \neg , igaz, hamis, x_i
 \wedge , \vee címke esetén a csúcs befoka 2,
 \neg címke esetén a csúcs befoka 1,
igaz, hamis, x_i címke esetén a csúcs befoka 0.

Általában megköveteljük még, hogy pontosan egy csúcs kifoka legyen 0.

Amennyiben a változók közül az x_1, \dots, x_n fordulnak elő a hálózatban (legfeljebb), akkor a hálózat kiszámít egy $\{\text{igaz, hamis}\}^n \rightarrow \{\text{igaz, hamis}\}$ Boole-függvényt.

HÁLÓZAT-KIÉRTÉKELÉS

- Adott: változómentes hálózat.
- Kérdés: igaz-e az értéke?

HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG

- Adott: hálózat.
- Kérdés: a változóknak lehet-e úgy értéket adni, hogy a hálózat értéke igaz legyen?

SAT

- Adott: egy konjunktív normálformájú (ítéletkalkulus-beli) formula.
- Kérdés: kielégíthető-e?

Állítás

HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG \leq_P SAT.

A visszavezetés

Minden g csúcsnak feleljen meg a g változó.

g címkéje x $\mapsto x \leftrightarrow g$, azaz $(\neg x \vee g) \wedge (x \vee \neg g)$

g címkéje **igaz** $\mapsto g$

g címkéje **hamis** $\mapsto \neg g$

g címkéje \vee :

g_1 g_2

$\mapsto g \leftrightarrow (g_1 \vee g_2)$, azaz
 $(\neg g \vee g_1 \vee g_2) \wedge (\neg g_1 \vee g) \wedge (\neg g_2 \vee g)$

g címkéje \wedge :

g_1 g_2

$\mapsto g \leftrightarrow (g_1 \wedge g_2)$, azaz
 $(\neg g \vee g_1) \wedge (\neg g \vee g_2) \wedge (\neg g_1 \vee \neg g_2 \vee g)$

g címkéje \neg :

g_1

$\mapsto g \leftrightarrow (\neg g_1)$, azaz
 $(\neg g \vee \neg g_1) \wedge (g_1 \vee g)$

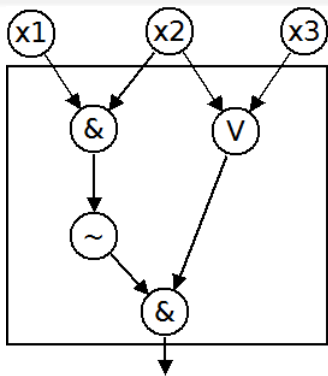
g kimenő kapu $\mapsto g$

A keresett formula: a fenti formulák konjunkciója.

Adott hálózathoz a formula elkészíthető lineáris időben.
Továbbá a hálózat akkor és csak akkor kielégíthető, ha a formula az.

HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG \leq_P SAT példa

Példa

$(g_1 \leftrightarrow x_1) \wedge (g_2 \leftrightarrow x_2) \wedge (g_3 \leftrightarrow x_3)$
 $\wedge (g_4 \leftrightarrow (g_1 \wedge g_2)) \wedge (g_5 \leftrightarrow (g_2 \vee g_3))$
 $\wedge (g_6 \leftrightarrow (\neg g_4)) \wedge (g_7 \leftrightarrow (g_5 \wedge g_6)) \wedge g_7.$

CNF alakban:

$(\neg g_1 \vee x_1) \wedge (g_1 \vee \neg x_1) \wedge (\neg g_2 \vee x_2) \wedge (g_2 \vee \neg x_2) \wedge (\neg g_3 \vee x_3) \wedge (g_3 \vee \neg x_3)$
 $\wedge (\neg g_4 \vee g_1) \wedge (\neg g_4 \vee g_2) \wedge (g_4 \vee \neg g_1 \vee \neg g_2) \wedge (\neg g_5 \vee g_2 \vee g_3) \wedge (g_5 \vee \neg g_2)$
 $\wedge (g_5 \vee \neg g_3) \wedge (\neg g_6 \vee \neg g_4) \wedge (g_6 \vee g_4) \wedge (\neg g_7 \vee g_5) \wedge (\neg g_7 \vee g_6) \wedge (g_7 \vee \neg g_5 \vee \neg g_6) \wedge g_7.$

Első kiszámítható teljes problémáink

Emlékezzünk: egy \mathcal{C} -beli probléma \mathcal{C} -teljes, ha minden \mathcal{C} -beli probléma visszavezethető rá.

Eddig még csak eldönthetetlen, **RE**-teljes problémákkal találkoztunk: a MEGÁLLÁS ilyen volt.

A HÁLÓZAT-KIÉRTÉKELÉS probléma **P**-beli.

Tétel

A HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG probléma **NP**-teljes.

Következmény (Cook tétele)

A SAT probléma is **NP**-teljes.

Mivel a SAT probléma NP-teljes,

- ha polinomidőben megoldható lenne, akkor $P = NP$.
(Ebben persze lehet hinni. De eddig még senki nem oldotta meg polinomidőben. . .)
- Nem ismert rá szubexponenciális algoritmus.
- Ilyenkor bevethetők (a teljesség igénye nélkül):
 - heurisztikák
 - randomizált algoritmusok alkalmazása
 - a követelmények relaxálása. . . (pl. nem az összes, de minél több klóz egyszerre történő kielégítése)
 - . . . majd a relaxált követelmények approximálása
 - vagy olyan speciális esetek keresése, melyre van hatékony algoritmus.

Összefoglalás

- Megismertük a polinomidőben verifikálhatóságot és láttuk, hogy pontosan az **NP**-beli problémák ilyenek.
- Megismertük a \mathcal{C} -nehézség és \mathcal{C} -teljesség fogalmát.
- Láttuk, hogy $\mathbf{P} = \mathbf{NP}$ pontosan akkor igaz, ha valamelyik **NP**-teljes probléma megoldható polinomidőben.
- Láttuk, hogy a hatékony visszavezetés tranzitív.
- Megismertük a visszavezetésre való zártságot és láttuk, hogy az eddigi osztályaink zártak a visszavezetésre.
- Láttuk, hogy egy visszavezetésre zárt osztályt karakterizálnak a teljes problémái.
- Láttuk, hogy a megállási probléma **RE**-teljes.
- Láttuk, hogy a programok ekvivalenciája nehezebb: nincs **RE** \cup **coRE**-ben sem.
- Megismertük a logikai hálózatokat, a **HÁLÓZAT-KIÉRTÉKEELÉS**, **HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG** és **SAT :P** problémákat.
- Láttuk, hogy **HÁLÓZAT-KIÉRTÉKEELÉS** **P**-ben van.
- Cook tétele: **HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG** **NP**-teljes.
- Láttuk, hogy **HÁLÓZAT-KIELÉGÍTHETŐSÉG** \leq **SAT**. Így **SAT** is **NP**-teljes.